Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	8Co/246/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4212223730
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Vladimír Novotný
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2015:4212223730.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9, proti odporcovi: C. D., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom L., zastúpený opatrovníčkou: Renáta Reháková, pracovníčka Okresného súdu Komárno, o zaplatenie sumy 50,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 25. novembra 2014 č. k. 6C/204/2014-42 - v časti náhrady trov konania, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 29,08 eura, do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia JUDr. Vladimírovi Kánovi, advokátovi so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eura a náhradu trov konania vo výške 22,00 eura k rukám jeho právneho zástupcu a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s poukazom na ust. § 5, § 11 ods. 1 Vyhlášky č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, po zistení, že odporca dňa 10. 09. 2011 cestoval na linke MHD č. 201 v Bratislave bez cestovného lístka, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné vo výške 0,70 eura a postih v sume 50,00 eur. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP"). Uplatnené trovy navrhovateľa v sume 104,38 eura (16,50 + 87,88) považoval za neprimerané k uplatnenej pohľadávke. Náhradu trov priznal za 2 úkony právnej pomoci (prevzatie zastupovania a podanie návrhu na súd) 2 x 16,60 eura + DPH v sume 6,30 eura (19 % zo sumy 33,20 eura), ako aj režijný paušál 2 x 7,81 eura. Zo vzniknutých trov v sume 71,62 eura (súdny poplatok 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia v sume 55,12 eura) priznal navrhovateľovi k náhrade zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 eur a len 10 % trov právneho zastúpenia v sume 5,5 eur, teda odporcu zaviazal navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov konania v sume 22,00 eura.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie len do výroku o trovách konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a priznania mu voči odporcovi náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 87,24 eura za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur, 3x režijný paušál po 7,63 eura, zvýšené o daň z pridanej hodnoty. Dôvodil, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnej aplikácie ust. § 150 ods. 2 OSP, ktoré bolo použité súdom prvého stupňa neodôvodnene. Nespochybnil, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea OSP, mal však za to, že neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. V

tejto súvislosti poukázal na ustálenú súdnu prax a najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/32/2009 a 7Co/64/2009. S poukazom na dôvodnú správu k ust. § 150 ods. 2 OSP argumentoval, že súd môže pristúpiť k zníženiu trov konania v prípadoch, keď trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako je samotná pohľadávka. O takýto prípad však v danej veci nejde, a preto o náhrade trov konania mal súd prvého stupňa rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 OSP a teda podľa zásady zodpovednosti za výsledok konania. Konštatoval, že uplatnené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku, obligatórnej povinnosť navrhovateľa a trov právneho zastúpenia predstavujúcich odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov a pri minimálnej sadzbe. Naviac úkony právnych služieb boli vykonané v rámci náročného a zložitého procesu vyžadujúceho si primeranú časovú náročnosť, preto rozsah zníženia trov v danej veci označil za odporujúci dobrým mravom, účelu zákona a nespravodlivý. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 20,03 eura (1/2 úkonu á 16,60 eura + DPH a 1 krát režijný paušál 8,39 eura + DPH).

Opatrovníčka odporcu sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania navrhovateľa a prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1 a 3 OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je z časti dôvodné a preto je potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania účastníkov podľa ustanovenia § 220 OSP zmeniť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keďže súd prvého stupňa vec sčasti nesprávne právne posúdil.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vychádzajúc z dikcie zákona je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie svojho práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnávaním žalobného petitu s výrokom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Výnimku z práva na náhradu trov konania podľa pomeru úspešnosti reprezentuje len ust. § 143 OSP, podľa ktorého odporca, ktorý nemal úspech vo veci, má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ak svojim správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania a ust. § 150 OSP. Ostatne uvedené ustanovenie rozlišuje dva prípady, kde zákonodarca ponecháva na úvahe súdu za splnenia zákonných podmienok, či v konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov konania neprizná, alebo túto primerane zníži. Takáto situácia nastane, pokiaľ súd zistí dôvody hodné osobitného zreteľa (odsek 1 cit. ust.), alebo ak ide o drobný spor a trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke (ods. 2 cit. ust.). Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch, t. j. v sporoch do 1000 eur (§ 200ea ods. 1 OSP) je totiž vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, v ktorých nemôže prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska atraktívnosti pre advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta i zastupovanie v takýchto veciach s ohľadom na ich množstvo bude naďalej zaujímavé. Právna úprava ust. § 150 ods. 2 OSP takto korešponduje i nariadeniu EP a rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007.

V posudzovanej veci z obsahu spisu nesporne vyplýva, že predmetom konania bol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 eur. Rozsudkom súdu prvého stupňa označeným v záhlaví tohto rozhodnutia bola navrhovateľovi právoplatne prisúdená v celom rozsahu ním uplatnená pohľadávka proti odporcovi, čo znamená, že navrhovateľ mal v konaní plný úspech a v zásade mu vzniklo právo na náhradu všetkých trov potrebných na účelné uplatňovanie jeho práva. Keďže však v súdenej veci ide preukázateľne o drobný spor, bolo potrebné zvažovať pri rozhodovaní o náhrade trov konania použitie ust. § 150 ods. 2 OSP, čo aplikoval aj súd prvého stupňa, avšak nie úplne správne. Súd prvého stupňa zvýšil o daň z pridanej hodnoty iba priznanú odmenu advokáta a to o 19 % DPH, napriek tomu, že si právny zástupca vyúčtoval DPH v sume 20% z odmeny ako aj režijného paušálu a s poukazom na ust. § 150 ods. 2 OSP znížil priznanú odmenu právneho zástupcu až o 90 %.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2010, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

Podľa § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2010, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Podľa odvolacieho súdu trovy navrhovateľa v prvostupňovom konaní pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia. Tieto boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie návrhu na súd podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po 16,60 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky), spolu 33,20 eura zvýšené o 20 % DPH v sume 6,64 eura, náhrada hotových výdavkov 2 x 7,63 eur (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky) spolu 15,26 eura, zvýšené o 20 % DPH v sume 3,05 eura (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Trovy právneho zastúpenia takto predstavovali úhrnnú sumu 58,15 eur, keď výzvu právneho zástupcu navrhovateľa odporcovi na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12. 12. 2011 pred podaním samotného návrhu (pokus o zmier) nemožno považovať za úkon právnej služby v konaní, potrebný na účelné uplatňovanie práva navrhovateľa.

Vychádzajúc zo zhora popísaných stanovísk podľa názoru odvolacieho súdu sú v súdenej veci splnené podmienky pre použitie ust. § 150 ods. 2 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Preukázateľne ide o drobný spor a výška trov konania, ktoré navrhovateľovi vznikli (74,65 eur) vo vzájomnom pomere k priznanej pohľadávke 50,70 €, je neprimeraná. Takýto záver je potrebné vyvodiť zvlášť za situácie, že navrhovateľovi trovy konania, spojené so zaplatením súdneho poplatku ako jeho zákonnej povinnosti bez ohľadu na charakter sporu, mu nepochybne patria v celom rozsahu, a preto nepriznanie alebo zníženie trov navrhovateľa sa môže dotknúť len trov spojených s právnym zastúpením. Bolo by však v rozpore so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii, ktorý za výkon advokácie označuje zastupovanie klientov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi, ako i ďalšie formy špecifikovaných právnych činností, ak sa vykonávajú sústavne a za odmenu (§ 1 ods. 2 zákona) paušálne nepriznávanie trov právneho zastúpenia, alebo krátenie počtu preukázateľne účelne vykonaných úkonov právnej služby, len z dôvodu, že ide o drobný spor. Zohľadniac odbornú náročnosť a časovú prácnosť zastúpenia v prejednávanej veci, predovšetkým v kontexte s ohľadom na ich masový charakter, odvolací súd za primerané zníženie trov konania navrhovateľa považoval zníženie náhrady trov jeho právneho zastúpenia v rozsahu 50%. Priznaná náhrada prvostupňových trov konania navrhovateľa takto predstavuje sumu 45,58 eura (súdny poplatok 16,50 eur + 29,08 eur znížené trovy právneho zastúpenia v rozsahu 50%).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 220 OSP zmenil spôsobom uvedeným v enunciáte tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani pre jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 v spojení s § 142 ods. 2 OSP tak, že v odvolacom konaní, v ktorom každý z účastníkov mal úspech len čiastočný, vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.